

Fies...

Wà 'fies' betekent lees ie aan 't end wel. Toe 'k een jaer of 14 was gong 'k aan de meziek. 't Wier Krezendo. Aailijk is 't Crescendo, een Iteljaons woord, wà betekent: toenemen in sterkte. Ik koos voor een trombone, dà vong 'k mooi. Bij Krezendo hadde ze vroeger ouwe instrumente met hôge stemming. Toe 'k een pôsje hà geoeffend moch 'k meedoen met 't grôte orkest. Laeter kregge we nieuwe instrumente, lêge stemming, en schuiftrombones.

Voor m'n êeste optreeje, nog met die ouwe toeters, 't was mè Koninginnedag, mos ik 'n pak aanmete, een kestuum zôgezed. 't Wazze ouwe degelijke zwaere pakke, laokense stof, nog van voor d'n oorlog. 't Pak wat 'n bietjie paste was aagelijk nog te ruim, maor d'r was nie anders. Om m'n broek omhông te houwe mosse d'r gallege (bretels) aan vastgemaokt worre. Dan bleef m'n broek percies op m'n middel hange. As ik m'n hande in m'n zak deej, veerde d'n broek tot op m'n knieë. A 'k m'n hande losliet, veerde d'n broek trug tot onder m'n aareme. Maor as 'k niks deej hong die goed.

't Was zô ver. 's Oches wiere me met 'n bussie van Van der Stel naer de Kaoi gereeje.

Opstelle en aal toeterend en trommelend truglôope naer 't gemêentehuis. D'r wazze twêe trombones en een tubao. Naest mijn liep d'n tubao. Vooraan liepe de trommels en dan 't meziekurreps mè de trombones en de tubao vooraanVoor 't gemêentehuis stinge nog twêe kurrepse. D'n Haaremenie en de Pijpers, die laeter Wilhellemus hiettende. D'n afspraak was dà Krezendo 't vollekslied speulde. Nae d'n toespraak van d'n burregemêester vertrokke de meziekurrepse en de schoolkaainder gonge spellechies doen op 't stort aan de singel. Krezendo gong aaltijd nog 'n obaode brenge bij 't Bejaerdehuis (nou Elektrao). Nae aflôp wiere we binne geroope voor 'n baksie staareke koffie met hêete mellek. De vellechies mos ie opzij blaeze.

Nae de koffie gong 't hêele kurreps naer kefé Schallek. Op 'n gegeve ôgenblik sting ik aan d'n toog bij een vroeger lid van Krezendo, die nou buitenaf zat en zôdoende gêen tijd meer had om op 'n toeter te blaeze. Aan z'n ôge kò je zien dat ie al een paar borreltjies achter z'n kieze had. Hij keek naer m'n trombone. Mè twee grôte dikke vingers drukte die op de twêe leste ventiele van 't instrument en zee mè dikke tong: "Fies, ik weet nog goed hoe 't waarekt."

(De letter f# is een toonsoort: fis).

Zeun van Sjorse.